

กฎกระทรวง
กำหนดมาตรฐานกลิ่นในอากาศจากโรงงาน
พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบกลิ่นในอากาศจากโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“กลิ่น” หมายความว่า สิ่งเจือปนในอากาศที่รู้ได้ด้วยจมูกของคนหรือตรวจได้จากเครื่องมือวิเคราะห์

“ค่าความเข้มกลิ่น” (odour concentration) หมายความว่า ค่าแสดงสภาพกลิ่นซึ่งเป็นอัตราส่วนการเจือจากตัวอย่างอากาศที่มีกลิ่นด้วยอากาศบริสุทธิ์ที่รู้ได้ด้วยจมูกของคน หรือค่าที่ตรวจวัดได้จากเครื่องมือวิเคราะห์

“เขตอุตสาหกรรม” หมายความว่า พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือโครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

“นอกเขตอุตสาหกรรม” หมายความว่า พื้นที่อื่นนอกจำกเขตอุตสาหกรรม

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับกับโรงงานในประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๗ ตามที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ ห้ามโรงงานตามข้อ ๔ ระบายน้ำอากาศที่มีกลิ่นออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการจนอากาศที่ระบายน้ำออกนั้นมีค่าความเข้มกลิ่นไม่เกินกว่าค่าที่กำหนดในข้อ ๖ หรือข้อ ๗ และแต่กรณีแต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง

ข้อ ๖ อากาศที่ระบายน้ำออกจากโรงงานตามข้อ ๔ ในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๒๒ และรายการที่ ๒๔ ต้องมีค่าความเข้มกลิ่นตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมต้องมีค่าความเข้มกลิ่นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตภายในโรงงานไม่เกิน ๓๐ หรือค่าความเข้มกลิ่นที่ปล่องระบายน้ำอากาศของโรงงานไม่เกิน ๑,๐๐๐

(๒) กรณีที่ตั้งอยู่นอกเขตอุตสาหกรรมต้องมีค่าความเข้มกลิ่นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตภายในโรงงานไม่เกิน ๑๕ หรือค่าความเข้มกลิ่นที่ปล่องระบายน้ำอากาศของโรงงานไม่เกิน ๓๐๐

ข้อ ๗ อากาศที่ระบายน้ำออกจากโรงงานตามข้อ ๔ ในรายการที่ ๒๓ ห้ามกรณีที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมและนอกเขตอุตสาหกรรม ต้องมีค่าความเข้มกลิ่นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตภายในโรงงานไม่เกิน ๓๐ หรือค่าความเข้มกลิ่นที่ปล่องระบายน้ำอากาศของโรงงานไม่เกิน ๒,๕๐๐

ข้อ ๘ การตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นตามกฎหมายนี้ให้ใช้วิธีการตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นโดยการวิเคราะห์กลิ่นด้วยการดม (sensory tests) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นด้วยวิธีการอื่นนอกจากวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดตามข้อ ๘ ให้นำกฎหมายกำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบกลิ่นในอากาศจากโรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๘ และคำสั่งที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจวัดค่าความเข้มกลิ่นไปพลาสติก่อน จนกว่าจะมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดตามข้อ ๘ ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

เอกสารนี้ พร้อมพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชีประเภทหรือชนิดของ rogjan

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของ rogjan
๑	๑	rogjanประกอบกิจการเกี่ยวกับการปั่นใบชาหรือใบยาสูบ
๒	๒	<p>rogjanประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตผลเกษตรกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) การต้ม นึ่ง หรืออบพืชหรือเมล็ดพืช (๒) การกะเทาะเมล็ดหรือเปลือกเมล็ดพืช (๓) การอัดปอหรือใบยาสูบ (๔) การหับหรืออัดผ้าย หรือการปั่นหรืออัดนุ่น (๕) การเก็บรักษาหรือลำเลียงพืช เมล็ดพืช หรือผลิตผลจากพืชในไซโล กอกดังหรือคลังสินค้า (๖) การบด ป่น หรืออย่างส่วนต่าง ๆ ของพืช ซึ่งมิใช่เมล็ดพืช หรือหัวพืช (๗) การเผาถ่านจากกระถางมะพร้าว หรือการบดถ่านหรือแบ่งบรรจุผงถ่าน ที่เผาได้จากกระถางมะพร้าว (๘) การเผาเชื้อเห็ด กลวยไม้ หรือถ่วงอก (๙) การร่อน ล้าง คัด หรือแยกขนาดหรือคุณภาพของผลิตผลเกษตรกรรม (๑๐) การถอนมผลิตผลเกษตรกรรม โดยวิธีฉายรังสี (๑๑) การฟักไข่ โดยใช้ตู้อบ
๓	๔	<p>rogjanประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งมิใช่สัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) การฆ่าสัตว์ (๒) การถอนเนื้อสัตว์ โดยวิธีอบ رمควัน ใส่เกลือ ดอง ตกแห้ง หรือ ทำให้เยื่อออกแข็งโดยฉับพลันหรือเหือดแห้ง (๓) การทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ มันสัตว์ หนังสัตว์ หรือ สารที่สกัดจากไข่สัตว์หรือกระดูกสัตว์ (๔) การสกัดน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์ หรือการทำน้ำมันหรือ ไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์ให้บริสุทธิ์ (๕) การบรรจุเนื้อสัตว์ หรือมันสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์ หรือมันสัตว์ ในภาชนะที่พนึกและอากาศเข้าไม่ได้ (๖) การล้าง ชำแหละ แกะ ต้ม นึ่ง ทอด หรือบดสัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของสัตว์

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
		(๗) การทำผลิตภัณฑ์จากไข่ เพื่อใช้ประกอบเป็นอาหาร เช่น ไข่เค็ม ไข่เยี่ยมมา ไข่ผง ไข่เหลวเยื่อแก้ไข้ หรือไข่เหลวแข็งเย็น
๔	๕	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำนมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำนมสดให้รีเช็คหรือข้าเช็ค โดยวิธีการไดวิธีการหนึ่ง เช่น การพาสเจอร์ไรส์ หรือสเตอร์ลайส์ (๒) การทำนมสดจากนมผงและไขมัน (๓) การทำนมข้น นมผง หรือนมระเหย (๔) การทำครีมจากน้ำนม (๕) การทำเนยเหลวหรือเนยแข็ง (๖) การทำนมเปรี้ยวหรือนมแพะเชือ
๕	๖	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำอาหารจากสัตว์น้ำและบรรจุในภาชนะที่พนึกและอากาศเข้าไม่ได้ (๒) การถนอมสัตว์น้ำโดยวิธีอบ รมควัน ใส่เกลือ ดอง ตากแห้ง หรือทำให้เยือกแข็งโดยฉับพลันหรือเทื้อดแห้ง (๓) การผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์น้ำ หนัง หรือไขมันสัตว์น้ำ (๔) การสกัดน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์น้ำ หรือการทำน้ำมัน หรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์น้ำให้บริสุทธิ์ (๕) การล้าง ชำแหละ แกะ ต้ม นึ่ง ยอด หรือบดสัตว์น้ำ
๖	๗	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การสกัดน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ (๒) การอัดหรือป่นภาคพืชหรือสัตว์ที่สกัดน้ำมันออกแล้ว (๓) การทำน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้แข็งโดยการเติมไอกอเจน (๔) การทำน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้บริสุทธิ์ (๕) การทำเนยเทียม ครีมเทียม หรือน้ำมันผสมสำหรับปรุงอาหาร
๗	๘	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผัก พืช หรือผลไม้อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำอาหารหรือเครื่องดื่มจากผัก พืช หรือผลไม้ และบรรจุในภาชนะที่พนึกและอากาศเข้าไม่ได้ (๒) การถนอมผัก พืช หรือผลไม้ โดยวิถีกวน ตากแห้ง ดอง หรือทำให้เยือกแข็งโดยฉับพลันหรือเทื้อดแห้ง

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
๙	๙	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเม็ดพีชหรือหัวพีชอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การสี ผัด หรือขัดข้าว (๒) การทำแป้ง (๓) การป่นหรือบด เมล็ดพีช หรือหัวพีช (๔) การผลิตอาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพีชหรือหัวพีช (๕) การผสมแป้งหรือเมล็ดพีช (๖) การปอกหัวพีช หรือทำหัวพีชให้เป็นเส้น แ冤 หรือแท่ง
๙	๑๐	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารจากแป้งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำขนมปังหรือขนมเค้ก (๒) การทำขนมปังกรอบหรือขนมอบแห้ง (๓) การผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้ง เป็นเส้น เม็ด หรือชิ้น
๑๐	๑๑	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำตาล ซึ่งมาจากอ้อย บีช หญ้าหวาน หรือพีชอื่นที่ให้ความหวานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำน้ำเชื่อม (๒) การทำน้ำตาลทรายแดง (๓) การทำน้ำตาลทรายดิบหรือน้ำตาลทรายขาว (๔) การทำน้ำตาลทรายดิบหรือน้ำตาลทรายขาวให้บริสุทธิ์ (๕) การทำน้ำตาลก้อนหรือน้ำตาลผง (๖) การทำกลูโคส เดกซ์โตรส ฟรักโตรส หรือผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน (๗) การทำน้ำตาลจากน้ำหวานของต้นมะพร้าว ต้นตาลโตนด หรือพีชอื่น ๆ ซึ่งมีใช้อ้อย
๑๑	๑๒	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับชา กาแฟ โกโก้ ช็อกโกเลต หรือขนมหวาน อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำใบชาแห้งหรือใบชาผง (๒) การคั่ว บด หรือป่นกาแฟ หรือการทำกาแฟผง (๓) การทำโกโก้ผงหรือนมจากโกโก้ (๔) การทำช็อกโกเลต ช็อกโกเลตผง หรือนมจากช็อกโกเลต (๕) การทำเก๊กฮวยผง ขิงผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงจากพีชอื่น ๆ (๖) การทำมะขามอัดเม็ด มะนาวอัดเม็ด หรือผลไม้อัดเม็ด (๗) การเชื่อมหรือแซมผลไม้หรือเปลือกผลไม้ หรือการเคลือบผลไม้หรือเปลือกผลไม้ด้วยน้ำตาล

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
		(๕) การอบหรือคั่วคล้าหรือเมล็ดผลไม้ (Nuts) หรือการเคลือบคล้า หรือเมล็ดผลไม้ (Nuts) ด้วยน้ำตาล กาแฟ โกโก้ หรือช็อกโกแลต (๖) การทำมากฝรั่ง (๗) การทำลูกภาคหรือโทฟี่ (๘) การทำไอศกรีม
๑๒	๑๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องปรุ่งหรือเครื่องประกอบอาหาร อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำผงฟู (๒) การทำเครื่องปรุ่งกลิน รส หรือสีของอาหาร (๓) การทำแป้งเชื้อ (๔) การทำน้ำส้มสายชู (๕) การทำมัสดาร์ด (๖) การทำน้ำมันสลัด (๗) การบดหรือป่นเครื่องเทศ (๘) การทำพิริกป่น พริกไทยป่น หรือเครื่องแกง
๑๓	๑๔	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารสัตว์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำอาหารผสมหรืออาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงสัตว์ (๒) การป่นหรือบดพีซ เมล็ดพีซ กาแฟพีซ เนื้อสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ หรือเปลือกหอยสำหรับทำหรือผสมเป็นอาหารสัตว์
๑๔	๑๕	โรงงานต้ม กลั่น หรือผสมสุรา
๑๕	๑๖	โรงงานผลิตเอทิลแอลกอฮอล์ ซึ่งมิใช่เอทิลแอลกอฮอล์ที่ผลิตจากกาข ซัลไฟต์ในการทำเยื่อกระดาษ
๑๖	๑๗	โรงงานทำหรือผสมสุราจากผลไม้หรือสุราแซ่บ อ แต้มรอมถึงโรงงาน ประกอบกิจการเกี่ยวกับมอลต์หรือเบียร์ในลำดับที่ ๑๙
๑๗	๑๘	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับมอลต์หรือเบียร์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำ ป่น หรือบดมอลต์ (๒) การทำเบียร์
๑๘	๑๙	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำดื่ม เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำอัดลม หรือน้ำแร่อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การทำน้ำดื่ม (๒) การทำเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
		(๓) การทำน้ำอัดลม (๔) การทำน้ำแร่
๑๙	๒๗	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยาสูบ ยาอัด ยาเส้น ยาเคี้ยว หรือyanัตถุ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) การอบใบยาสูบให้แห้งหรือการรูดก้านใบยาสูบ (๒) การทำบุหรี่ซิการ์เร็ต บุหรี่ซิการ์ หรือบุหรี่อื่น (๓) การทำยาอัด ยาเส้น ยาเส้นปรง หรือยาเคี้ยว (๔) การทำyanัตถุ
๒๐	๒๙	โรงงานหมัก ชำแหละ อบ ปั่นหรือบด พอก ขัดและแต่ง แต่งสำเร็จ อัดให้เป็นลายนูน หรือเคลือบสีหนังสัตว์
๒๑	๓๐	โรงงาน桑 พอก พอกสี ย้อมสี ขัด หรือแต่งขนสัตว์
๒๒	๔๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับปุ๋ย หรือสารป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือ สัตว์ (Pesticides) อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ยกเว้นปุ๋ยเคมี (๑) การทำปุ๋ย หรือสารป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ (๒) การเก็บรักษาหรือแบ่งบรรจุปุ๋ย หรือสารป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ (๓) การบดคินหรือการเตรียมวัสดุอื่นเพื่อผสมทำปุ๋ย หรือสารป้องกันหรือ กำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์
๒๓	๕๗	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยางอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่ใช้ยางธรรมชาติ (๑) การทำยางแผ่นในขันตัน ซึ่งมีใช้การทำในสวนยางหรือป่า (๒) การหั่น ผสม รีดให้เป็นแผ่น หรือตัดแผ่นยางธรรมชาติ ซึ่งมีใช้การทำ ในสวนยางหรือป่า (๓) การทำยางแผ่นร่มควัน การทำยางเครป ยางแท่ง ยางน้ำ หรือการทำยาง ให้เป็นรูปแบบอื่นใดที่คล้ายคลึงกันจากยางธรรมชาติ (๔) การทำผลิตภัณฑ์ยาง นอกจากที่ระบุไว้ในลำดับที่ ๕๑ จากยางธรรมชาติ หรือยางสังเคราะห์
๒๔	๕๙	โรงงานห้องเย็น

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐาน และวิธีการตรวจสอบกลืนในอาชีวศึกษาจากโรงงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ครอบคลุม การประกอบกิจการโรงงานที่มีอยู่ให้ครบถ้วน และสอดคล้องกับมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมาย แก้ไขมาตรฐานการควบคุมมลพิษไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้